

Sygnatura akt VI U 335/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 października 2016 roku

sprawy z odwołania B. C.

od decyzji z dnia 10 maja 2016 roku znak (...)

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o dodatek pielęgnacyjny

oddala odwołanie.

SSO Tomasz Korzeń

VI U 355/16 UZASADNIENIE

Prezes kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 10.05.2016 odmówił B. C. prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

Ubezpieczony wniósł o zmianę decyzji i przyznanie dodatku. Podniósł, iż wskutek wypadku w 1958 r., chorób, nieporadności jest niezdolny do samodzielnej egzystencji.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

B. C. urodził się w (...) r. Pobiera emeryturę rolniczą. 21 marca 2016 roku wniósł o przyznanie dodatku pielęgnacyjnego. Komisja Lekarska KRUS nie stwierdziła istnienia niezdolności do samodzielnej egzystencji. (bezsporne).

U ubezpieczonego rozpoznano: stan po urazie czaszkowo mózgowym w 1958r. z krwakiem podtwardówkowym, bez powikłań w zakresie centralnego i obwodowego układu nerwowego, bóle i organiczną astenię miernie nasiloną oraz zawroty i bóle głowy w wywiadzie. Schorzenia te nie powodują konieczności wymaga stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

W ocenie neurologicznej nie stwierdzono patologii w zakresie centralnego i obwodowego układu nerwowego, mogącej być powikłaniem przebytego urazu czaszkowo-mózgowego w 1958r. Badany podaje bóle i zawroty głowy, jednak bez dokumentacji diagnostycznej i leczenia w tym kierunku. Podaje leczenie ambulatoryjne u lekarza rodzinnego. Kontakt z badanym jest dobry, bez upośledzenia funkcji w zakresie układu nerwowego. Nie stwierdzono się zaburzeń w funkcjonowaniu czynności dnia codziennego: dokonuje drobnych zakupów, sam się rozbiera i ubiera, wykonuje codzienną toaletę, wykazuje zdolności przyrządzania i spożywania samodzielnie posiłków. Ubezpieczony nigdy nie

leczył się psychiatrycznie. Aktualnie nie przyjmuje leków o działaniu psychotropowym. W stanie psychicznym poza niską normą intelektualną i skargami typu neurastenicznego oraz cechami zespołu psychoorganicznego pod postacią labilnego afektu nie stwierdzam istotnych zaburzeń psychicznych.

dowód: opinia biegłych T. K., J. B. k. 11-12

dokumentacja medyczna w aktach KRUS

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2016.277) w art. 27 ust. 1 przewiduje, iż do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach i wysokości określonej w przepisach emerytalnych. USTAWA z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2016.887) stanowi w art. art. 75 ust. 1, iż dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia, z zastrzeżeniem ust. 4. Definicję niezdolność do samodzielnej egzystencji zawiera art. 13 ust. 5 tej ustawy - orzeka się nią w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych neurologa i psychiatry celem ustalenia, czy stan zdrowia ubezpieczonego powoduje, iż wymaga stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. Sąd dał wiarę opinii biegłych. Biegli wskazali występujące u ubezpieczonego schorzenia oraz ocenił jego wpływ na zdolność do samodzielnej egzystencji. Biegli oparli się na dokumentacji medycznej zawartej w aktach organu rentowego i aktach niniejszej sprawy, wywiadzie uzyskanym od ubezpieczonego oraz na bezpośrednim jego badaniu. Opinię sporządzili w sposób konkretny, jasny i spójny. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 listopada 1976 r. w sprawie IV CR 481/76 -OSNC 1977/5-6/102 „sąd nie może oprzeć swego przekonania o istnieniu lub braku okoliczności, których zbadanie wymaga wiadomości specjalnych, wyłącznie na podstawie konkluzji opinii biegłego, ale powinien sprawdzić poprawność poszczególnych elementów opinii, składających się na trafność jej wniosków końcowych.” Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawiony pogląd i opierając się o niego uznał, iż opinia biegłych spełnia te kryteria. Wnioski końcowe opinii stanowiły bowiem integralną część z innymi poszczególnymi ich elementami. Analiza wskazanych elementów wskazuje zdaniem Sądu na wiarygodność opinii.

Zgodnie z art. 232 k.p.c. na stronie ciąży obowiązek wykazania faktów z których wywodzi skutki prawne. Ubezpieczony z tego obowiązku się nie wywiązał i nie wykazał, iż jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji. Samo występowanie schorzeń, przyjmowanie leków, leczenie rehabilitacyjne, korzystanie z porad i pomocy lekarzy nie powoduje ani nie dowodzi jeszcze takiej niezdolności. Niezdolność do samodzielnej egzystencji w rozumieniu ustawy występuje dopiero wtedy, gdy procesy chorobowe przybiorą takie natężenie, że spowodują konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. Z taką sytuacją w przypadku odwołującego, w świetle opinii biegłych, nie mamy miejsca.

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na opinii biegłego oraz na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Dokumenty te nie budzą również wątpliwości Sądu, wobec czego zostały uznane za wiarygodne w całości.

Mając to na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 KPC odwołanie oddalono.

SSO Tomasz Korzeń